

det bliver 106 mia. kr. Så vi har været meget for-sigtige.

Men jeg mener, at der ligger et grundlag for en robust aftale, der også gør, at der fremover kan blive betalt kulbrinteskate på Nordsøen, hvilket man ikke har gjort tidligere, i og med man har haft et kulbrintefradrag af en sådan størrelse, at man har kunnet investere sig ud af at skulle betale kulbrintebeskatning. Det kan man ikke længere.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er et lille tillægsspørgsmål til ministeren, for som ministeren jo helt rigtigt selv gjorde opmærksom på, så vil faktisk halvdelen af den forventede olieproduktion finde sted inden 2012, og det vil sige, at olieproduktionen altså også topper inden for den periode. Det siger alle beregninger. Der kan måske gå 1 eller 2 år ekstra. Og mit spørgsmål til ministeren var derfor:

Var det ikke naturligt i forlængelse af denne her udmærkede aftale, der ligesom fastsætter vilkårene, så vi kender dem i de kommende årtier, måske at påbegynde en drøftelse af, hvad vi gør, når olieproduktionen topper, og indtægterne til staten dermed falder, og Danmarks forsyningssikkerhed dermed reduceres?

Det, jeg er ude på, er sådan set at få en tilkendegivelse fra ministeren om, at vi i den situation vil have behov for at supplere med andre energikilder. Vi har behov for at kigge nøje på, om vi ikke har gjort os så sårbare økonomisk, at vi lige pludselig står med fletningerne i postkassen og ikke kan få den økonomiske politik til at hænge sammen. Hele det komplekse føler jeg slet ikke, vi er kommet langt nok med at belyse.

Jeg erkender, at det ikke er noget, der relaterer sig direkte til beslutningsforslaget, men jeg mener, det ligger i meget smuk forlængelse heraf, og derfor vil jeg høre, om ministeren kunne forestille sig, at man påbegyndte et sådant arbejde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at vi også kan komme i gang med diskussionen om risikoen for rovdrift. Jeg vil så bare spørge ministeren, om det ikke er indlysende, at hvis man vælger det forslag, som vi har gjort os til talsmænd for, nemlig forslaget om, at vi lader være med at nedsætte kulbrinteskatteprocenten, at vi laver den fradragssanering, mi-

nisteren har med i aftalen, men lader være med at nedsætte kulbrintebeskatningsprocenten, så vil det da lægge en yderligere dæmper på udvindingen i perioden frem til 2012 og altså efterlade en større del af olien til den situation der opstår, når olieforsyningen på verdensplan begynder for alvor at stramme til.

Så derfor, hvis man lægger vægt på det, så ville det da yderligere – det vil jeg godt bede om at få bekræftet – være en fordel faktisk at lade være med at foretage den nedsættelse af kulbrintebeskatningsprocenten.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at den aftale, der ligger, jo er en forhandlet aftale. Man har egentlig en aftale, der løber til 2012. Det er en aftale, man har indgået henad vejen. Nu har man så forhandlet en ny aftale, og det med at forhandle er jo at give og at tage. Det er vel muligt, at hr. Keld Albrechtsen kan komme og stille yderligere krav om, at det bør vi have, og det skal vi have. Men sådan er forhandlingerne. Det er at skabe et resultat, og jeg mener, som jeg har nævnt tidligere, at der ligger et solidt og også et robust resultat af denne her aftale, hvoraf vi nu har elimineret den forvridding, der ligger i kulbrintefradraget på de 250 pct., og sat det ned til 30, og det mener jeg egentlig er ganske givtigt.

Og så har vi jo hele diskussionen igen: Hvad nu, hvis man bare havde skåret kulbrintefradraget fuldstændig væk og så havde bibeholdt beskatningsprocenten på de 70 pct., som hr. Keld Albrechtsen kunne tænke sig?

Til det kan man jo altså blot sige, at vi nu går ind og får en overskudsdeling. Vi går ind og får en marginalbeskatning på 73 pct. på Nordsøen, og så kan man jo tænke sig meget andet. Og skulle man tænke sig til hr. Keld Albrechtsens ønskescenarie, så tror jeg faktisk, vi var endt med en nationalisering den 1. januar 2004.

Sådan ser verden nu engang ikke ud. Det her har været en forhandling mellem ligeværdige parter, hvor der skulle gives, og hvor der skulle tages, og sådan et forhandlingsresultat er det, der ligger. For at en forhandling skal have et godt resultat, skal der være noget til begge sider, og jeg vil gerne fastholde, at det her er et godt resultat for Danmark, det er et godt resultat for A.P. Møller, og jeg har noteret mig, at lederen i Dansk Metal siger, at det her er godt for danske arbejdspladser.